

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Olympio Diacono. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

curum admiraris, atque ad eius exemplar vitam tuam depingis, ecquid Christianum te profiteris? Si autē Christianus appellari cupis, quam ob causam Epicureo more vitam instituis?

Eutocio Diacono. 23.

Pura & numeris omnibus absoluta libertas est, nulla omnino re indigere. quod quidem ut humanæ naturæ conditione sublimius ac præstantius, diuino numini tribuatur. Secūda autē ab ea, paucis opus habere, quod quidem homines consequi, atque ad id peruenire possunt. Hancigitur amplectamur: quoniam prima captum nostrum nunc excedit.

Olympio Diacono. 24.

Quod omni oratione præstantiorem, nec finem vnquam habituram voluptatem, labores ac certamina proferant, quodque ærumnæ nihil sint, si cum eius gloriæ, quam virtus parit, magnitudine comparētur, non te fugit. Quoniam igitur pacto, cum hæc tibi comperta & explorata sint, illud à me tibi exponi voluisti, in mundo pressuram habebitis: perspicuum enim est, certaminum ac laborum studium hanc vitam esse: coronarum autem & præmiorum futuram.

Aufonio Correctori. 25.

Cum certior factus fuisset, preces ab vniuersa vrbe tibi adhibitas fuisse, absurdum existimari me huiusce deprecationis expertem esse, qui & primus, & fortasse solus, ut ea conficiatur, laborare debeam. Ac quidem quod seriùs ad eam illa veniet (nam pro ipsa, causa mihi dicenda est) præfectorum eorum, qui huic haud facillè obtemperant, animus atque institutum in causa fuit. Etenim propter eos, qui crudeliter & inhumanè imperant, nec benignitatem, ac misericordiam integritati admiscunt, urbem quoque iam piguit, crebras

ἐγώ. εἰ μὲν γὰρ Ἐπίκουρον θαυμάζεις, καὶ πρὸς Σκείνον ὄρων τὸν σαυτὴ ζωγραφεῖς βίον, τίος ἐνεκεν χρεῖται, ὅς εἶναι προσποιητὴν δὲ χρεῖται τοῦ χρεματίζεν βούλει, δι' ἣν αἰτίαν ἑπικουρείου Διόζης βίον;

Εὐτοκίῳ Διάκονῳ. κγ.

Ἡ μὲν εἰλικρινὴς καὶ ἀκριβὴς ἐλευθερία ἐστὶ, τὸ μηδεὸς ὄλως δεῖσθαι, ὅπως κρείττον ὢν τῆς ἀνθρώπινης φύσεως θεῖον ἔσται. ἢ δὲ μετ' Σκείνου, τὸ ὀλίγων δεῖσθαι, ὅπως καὶ δυνατὸν καὶ ἐφικτὸν τοῖς ἀνθρώποις χρεῖται καὶ ταῖς τιμῶν ἀπέπαυτον, ἐπειδὴ, ὅπως ἢ ὅπως τῶν ἡμῶν ἀνεφικτος.

Ὀλυμπίῳ Διάκονῳ. κδ.

Ὅτι τίς ἀφραστον καὶ ἀληκτον εὐφροσύνην οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀγῶνες φύσει, καὶ ὅτι οὐδὲν οἱ μάχῃσι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς εὐχλείας τῆς ὑπὸ τῆς ἀρετῆς πικροδύνης, οἶσθα. πῶς τίνων ταῦτα ἐπιστάμενος, Σκείνο ἐζήτησας μαθεῖν, τὸ, θλίψιν ἐξετε ἐν τῷ κόσμῳ τέρας, δὴ λὸν ἰδὲ γὰρ ὅτι τῆς ἰδὲ ἀφρονῶν καὶ τῆς ἀδύλων ἐσθλὸν ἐστὶ, ὁ παρὼν βίος, τῆς δὲ τεφάνων καὶ τῆς ἐπαθλῶν, ὁ μέλλον.

Αὐσονίῳ κορρίκτορι. κε.

Πυθόιδμος ὑπὸ τῆς πόλεως πάσης τὴν σὴν ὀδὴν κειμένης μεγαλόνοιας, ἀποποιήσασθαι τῆς ποιότητος ὀδὴν κειμένης, τὸν καὶ ὁρατὸν καὶ μόνον ἴσως φροντίζειν περὶ αὐτῆς ὅπως ἀνοσθίη ὀφείλοντα. τὸ μὲν οὐδὲν βραδείας εἰς τὴν ἐληλυθῆναι, καὶ γὰρ ἀπολογίσασθαι ὑπὲρ αὐτῆς, ἢ τῆς μὴ βραδείας αὐτῆς πειρομένων ἀρχόντων, αἰτία τυχεῖν παρὰ τῆς. Διότι γὰρ τὸς ἀμῶς καὶ ἀπαυθῶπως ἡγάμενος, καὶ μὴ κυριώτας τῆς καθαρότητι τὴν φιλαθροπῆαν, καὶ ἡ πόλις ἀπε-
καρ.